

Tomáš Jirgl

Lásce

Kráso vtělená do ženy
napíchnutá na srp Měsíce
prosíl jsem u tolika křížků
stovek neuvěřitelných krás
abych nepodléhal – marně

Pole poloplné černých koček
falza zřítelnic

Potřebuji tě
lásko končící se smrtí

Na jižní Moravě

Mokré víly si lehají do vátých písků

Teplo má ústa od vína

laská přítulné dny

oděné do šatů ze samých modrásků

Řeky se nikam neženou

V poli nejelen

Věže kostelů dráždí nebi břicho

Dáme stůl

a pár židlí mezi vinice

Ochutnáme život

z té lepší stránky

Uvidíme kdo si přisedne...

Nejeden by věřil

že někde tady

potká osudovou ženu

Pápěří 3

Snad ještě napíšu pár básní
probudím zájem horkých nymf
v jehličnatém nesvatém
světě hrůz a válek
Proč to nekončí?
Možná jsem letos
nenapsal Ježíškovi
temperami na sklo
V době kdy se svíčky
nedávají jen jeptiškám
hrají s Bohem
kámen nůžky papír
o to kdo to tu zachrání

Ještě nevíme jak
ale hledáme cestu

Než budete na konečné

Ejhle smrt

Více než kdo oddělal Orlova

by vás měla zajímat

občasná nečinnost strážných andělů

Teče to v krvelačných bouřkách dál

domnělým přátelstvím

protékajícím mezi prsty

strachem že nezažijete další Woodstock

nenuceným mazlením na pokraji dekadence

Plazí se to lišejníkem po větvích hlohu

přes vosí náměstí

v příbězích posypaných mákem

Ve vlaku imaginárních lásek

vyměníte sbírku kamenných srdcí

za líbání s mladou květinářkou

V zemi zrcadel

dokáží zvláštní lidé

zvláštní věci

Zátopek běží do cílové rovinky

A co vy?